

สตรีปี 2002: ขมขื่น ขอบคุณ คาดหวัง

ดร.อุบลวรรณ มีชูชน

พวกเรารู้สึกอย่างไรในขณะที่ปีเก่ากำลังจะเคลื่อนผ่านไป คำตอบเท่าที่ข้าพเจ้าคิดได้คือ คนโดยทั่วไปน่าจะมีอารมณ์สามแบบคือ “ขมขื่น” “ขอบคุณ” และ “คาดหวัง” โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรี

สตรีคริสเตียนกับความขมขื่น

คำถามในปี 2002 ที่ข้าพเจ้าใคร่จะถามพี่น้องสตรีคริสเตียนก็คือ “คริสเตียนรู้สึกขมขื่นได้หรือไม่” จากการสัมภาษณ์สตรีคริสเตียนจำนวนหนึ่งข้าพเจ้าพบว่า คริสเตียน ส่วนใหญ่เข้าใจว่าคริสเตียนขมขื่นไม่ได้เพราะอาจารย์เปาโลเขียนไว้ดังนี้

จงระวังให้ดี อย่าให้ใครเพิกเฉยต่อพระคุณพระเจ้า และอย่าให้มีรากขมขื่นงอกขึ้นมา ทำความยุ่งยากให้ ซึ่งจะเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากเสียไป ฮีบรู 12:15

ข้าพเจ้าจึงใคร่ถามสตรีต่อไปว่า อาจารย์เปาโลเองท่านเคยรู้สึกขมขื่นน้อยใจไหมในขณะที่ท่านเขียน 2 ทิโมธี 4:14-16 อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงนั้น ได้ทำร้ายข้าพเจ้าอย่างสาหัส องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงลงโทษเขาให้สมกับการกระทำของเขา ท่านจงระวังเขาให้ดีด้วย เพราะเขาได้คัดค้านถ้อยคำของเราอย่างรุนแรง ในการแก้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้านั้น ไม่มีใครเข้าข้างข้าพเจ้าสักคนเดียว เขาได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด ขอโปรดอย่าให้พวกเขาต้องได้รับโทษเลย ใน 2 ทิโมธี 4:9-11 ท่านอาจารย์เปาโลได้เขียนว่าจงพยายามมาพบข้าพเจ้าโดยเร็วเพราะว่าเราได้หลงรักโลกปัจจุบันเสียแล้ว และได้ทิ้งข้าพเจ้าไปยังเมืองเรสะโลนิกา เครสเซนส์ได้ไปยังแคว้นกะลาเทีย ตีโตได้ไปยังเมืองคาลมาเทียลูกาคนเดียว ท่านนั้นที่อยู่กับข้าพเจ้าจึงไปตามมาระโกและพาเขามาด้วยเพราะเขาช่วยปรนนิบัติข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาพระคริสตธรรมคัมภีร์ตอนนี้จากมุมมองของสตรีและด้วยอารมณ์แล้ว (ซึ่งข้าพเจ้ามั่นใจว่าคนเอเชียมีสิทธิ์วิเคราะห์พระคัมภีร์ด้วยอารมณ์ได้ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่แสดงอารมณ์และความรู้สึก พระองค์ร้องไห้ พระองค์โกรธ) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของพระคำตอนนี้มีกระแสวิกขมขื่นน้อยใจผิดหวัง ขมขื่นสอแตรกอยู่ในถ้อยคำถ้าเช่นนั้นอาจารย์เปาโลหมายความว่าอย่างไรเมื่อท่านกล่าวว่า “อย่าให้รากขมขื่นงอกขึ้นมาทำความยุ่งยากให้ ซึ่งจะเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากเสียไป” เป็นไปได้ไหมที่พระคำตอนนี้คล้ายคลึงกับพระธรรมใน เอเฟซัส 4:26 “จะโกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาปอย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่”

ดูเหมือนว่าพระเจ้าอนุญาตให้คริสเตียนมีอารมณ์ความรู้สึก แต่คริสเตียนต้องควบคุมอารมณ์นั้นได้และอารมณ์ขมขื่นหรือโกรธนั้นจะต้องไม่เก็บไว้เกิน 12 ชั่วโมง ใช่หรือไม่ ชีวิตของอาจารย์เปาโลบอกให้เราเห็นว่า ท่านเป็นคนมีความรู้สึก แต่ความรู้สึกไม่มีผลต่อทัศนคติของท่าน คืออารมณ์นั้นไม่ทำให้ท่านมีทัศนคติในทางลบต่อพระเจ้า ผู้อื่น หรือตัวเองดังนั้นเป็นไปได้ใหม่ว่า การสอนว่า “คริสเตียนขมขื่นไม่ได้” อาจทำให้คริสเตียนขมขื่นหนักยิ่งขึ้น ในข้อที่ว่าขมขื่นที่ไม่ได้ขมขื่น

ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงใคร่หนุนใจว่า ในปีใหม่นี้ให้เราขมขื่นเสียให้พอ ให้เราคิดถึงคนใกล้คนไกลที่ทำให้เราขมขื่น ด้วยความตระหนักว่าการจะหายจากความขมขื่นเราต้องตระหนักว่า เรามีความขมขื่นแล้วให้เรา “ระลึกถึงองค์พระเยซู” บนไม้กางเขนนั้นมีคนเอาน้ำส้มผสมกับของขมให้พระองค์ดื่ม พระเยซูทรงปฏิเสธ พระองค์ต้องการรับความทุกข์ทรมานอย่างครบถ้วน พระองค์ไม่ต้องการหมดสติ เพราะน้ำส้มและของขม พระองค์ต้องการลิ้มรสความขมขื่นของความตาย การถูกทรยศ การถูกทอดทิ้ง ความผิดหวัง ความอยุติธรรม ความอับอาย การถูกเข้าใจผิด เราจึงสามารถนำความขมขื่นของเราไปหาพระองค์ และมอบให้พระองค์ได้ การกระทำเช่นนี้ทำให้เราตั้งกำแพงที่ความขมขื่นเก่า ๆ กระโดดข้ามไม่ได้ ปีใหม่นี้ให้สตรีคริสเตียนไทย “อย่าปล่อยให้รากขมขื่นลายนวล”

สตรีคริสเตียนกับการขอบคุณ

นอกจากอาจารย์เปาโลจะรู้สึกการจัดการกับความขมขื่นแล้วอาจารย์เปาโลยังคิดใหม่ทำใหม่อย่างแท้จริง คือ ท่านบริบูรณ์ด้วยการ “ขอบคุณ” ท่านขอบคุณคล้ายคลึงกับพวกเราหรือต่างจากพวกเราให้เราพิจารณาจากพระคำดังต่อไปนี้

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย เราต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายอยู่เสมอ และเป็นการสมควรเพราะความเชื่อของท่านก็จำเริญยิ่งขึ้น และความรักของท่านทุกคนที่มีต่อกันทวีขึ้นมากด้วย ฉะนั้นเราเองจึงอวดท่านทั้งหลายต่อบรรดาคริสตจักรของพระเจ้าในเรื่องความทรหด และความเชื่อของท่านในยามที่ท่านถูกข่มเหง นานาประการและที่ท่านอดทนต่อความยากลำบากนั้น 2 เธสะโลนิกา 1:3-4

อาจารย์เปาโลขอบคุณเมื่อเห็นความเชื่อ ความรัก ความอดทน ของคริสตชนที่เมืองเธสะโลนิกา การขอบคุณของอาจารย์เปาโลมาจากทัศนคติของท่านต่อสิ่งที่ท่านเห็นว่าดีและมีค่าคือ คุณธรรมภายในที่เหมือนพระเยซูได้แก่ ความเชื่อ ความรัก ความอดทน ท่านไม่ได้ขอบพระคุณเพราะการกระทำที่เห็นได้ภายนอก หรือสิ่งของที่ท่านได้ตามใจของท่าน จะเป็นการดีหรือไม่ในปีใหม่นี้เราจะเห็นเหตุให้ผู้อื่นขอบคุณพระเจ้าได้เหมือนคริสเตียนที่เมืองเธสะโลนิกา คือ เขาขอบคุณเมื่อเขาเห็นความเชื่อ ความรัก ความอดทน ของเราด้วยเห็นแก่พระนามพระเยซู ถ้าเราปรารถนาเป็นคนที่มีบริบูรณ์ด้วย การขอบคุณ และเป็นคนที่เห็นเหตุให้ผู้อื่นขอบคุณพระเจ้าได้ในปีใหม่นี้เราต้องมองที่พระเยซู พระองค์บริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณหรือไม่ในยามยากลำบาก พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า หมายเอาพระเยซูเป็นผู้

บุกเบิกความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อเราสมบูรณ์ พระองค์ได้ทรงอดทนต่อกางเขน เพื่อความร่าเริงยินดีที่ได้เตรียมไว้สำหรับพระองค์ทรงถือว่า ความละอายนั้นไม่เป็นสิ่งสำคัญ และพระองค์ได้ประทับ ณ เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้า ฮีบรู 12:2

พระธรรมตอนนี้ น่าจะช่วยให้สตรีคริสเตียนเห็นภาพขององค์พระเยซูเจ้าผู้ทนทุกข์ชอบคุณต่อตะปูที่พยายามตรึงมือและเท้าของพระองค์ไว้กับกางเขน พระองค์ชอบคุณคมหอกที่พยายามจะสลายหัวใจของพระองค์ พระเยซูคริสต์ทรงชอบคุณสำหรับฝ่าฟันพระศพที่พยายามพันนาการพระองค์ไว้ พระเจ้าทรงชอบคุณสำหรับประตูโง่งมที่พยายามขังพระองค์ไว้ในความตายและความมืด เพราะอุปสรรคปัญหาเหล่านี้ช่วยเป็นพยานยืนยันถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ปีใหม่นี้ให้เหล่าสตรีได้มองดูพระเยซูและเปล่งคำชอบคุณสำหรับความเชื่อความรัก ความทรหดอดทนที่มีอยู่ในพระองค์ เพื่อเราจะได้รับรางวัลยินดีเหมือนพระองค์ ในปีใหม่นี้ขอหนุนใจพี่น้องสตรีว่า “อย่าปล่อยให้คำชอบคุณลายนวล”

สตรีคริสเตียนกับการคาดหวัง

ความคาดหวังทำให้คนมีเป้าหมาย รอน บลู กล่าวว่า “คนมีเป้าหมายคือ คนที่ไปถึงจุดหมายปลายทาง” อาจารย์เปาโลมีความคาดหวังอะไร ดูเหมือนอาจารย์เปาโลจะมีความคาดหวังอยู่สองประการคือ ประการแรก ท่านอยากได้พระคริสต์ ประการที่สอง ท่านอยากจะรู้จักพระคริสต์ โดยมีประสบการณ์กับฤทธิ์เดชในการที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์ ประการที่สาม ท่านอยากจะทำทุกชอกกับพระองค์ คือตั้งอารมณ์ตาย

เพราะเหตุพระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้ยอมสละสิ่งสารพัด และถือว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยากเยื่อ เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์ Philip 3:8 ข. ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์ และได้รับประสบการณ์ในฤทธิ์เดช เนื่องในการที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์นั้น และร่วมทุกชอกกับพระองค์คือยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์ Philip 3:10

คนไทยชอบอาหารจานอร่อย เรามีอาหารแม่ช้อยนางรำ อาหารเชลล์ชวนชิมอาหาร บ้านเลขที่ 5 เรามีไถ่อย่าง ซี เอ็น เอ็น ไถ่อย่างเขาสวนกวาง ไถ่อย่างนิดยา ไถ่อย่างสมหวัง คนขายไก่ ไถ่ปากจืด ไถ่อย่างห้วยทับทัน ฯลฯ พระเยซูตรัสว่า “เราคืออาหารแห่งชีวิต” ในปีที่ผ่านมาพระองค์เป็นน้ำพริกถ้วยเก่าสำหรับเรา หรือพระองค์เป็นอาหารจานอร่อย เรา “ชิม” พระเยซู หรือเรา “โชัย” พระเยซูพระองค์ตรัสว่า “เราเป็นน้ำแห่งชีวิต” ในปีที่ผ่านมาเรา “จิบ” พระเยซู หรือเรา “ดื่ม” พระเยซู แล้วปีหน้าอะไรคือความคาดหวังของเรา อะไรคือความคาดหวังที่จะทำให้เราเดินถึงปลายทางแบบคนอิมพระเยซู พี่น้องสตรีที่รัก ปีใหม่นี้ “อย่าปล่อยให้ความคาดหวังลายนวล”

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 53 ฉบับที่ 286 พฤษภาคม – มิถุนายน 2002, หน้า 12-14.